

Νὰ φτειάσης μπόλια τοῦ γαμποῦ... καὶ γιουρντὶ τῆς πε-
θερᾶς σου,

Γειά σου, βλαχοπούλα μ', γειά σου
αὐτόθι. β) Χονδρὸν ὑφαντὸν γελέκον μαύρου χρώματος ἀνοι-
κτὸν εἰς τὸ στῆθος Πελοπν. (Κάμπος Λακων.)

γιουρντοκαπότο τό, ἐνιχ. γιουρντοκάποτο Πελοπν.
(Βάλτ. Βερεστ. Μαργέλ. κ.ά.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γιουρουντὰ καὶ καπότο.

Μάλλινοσ ἐπενδύτης ἐνθ' ἀν.: Μωρ' Δεσποινιά, δὲ μοῦ
δίνεις τὸ ρασόχτενό σου νὰ βάλω ἀπάνον κάτι ρασικά νὰ
φκειάσω τίποτα γιουρντοκάποτα γιὰ τὸ χειμῶνα (ρασικά=
μάλλινα ὑφάσματα χονδρά) Βερεστ.

γιουρουνκάκι τό, Θράκ. (Μάδυτ.) Ἰουρουνκάκι Νάξ.
(Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γιουρουντὰ καὶ καπότο.

Παιδίον ἀκατάστατον εἰς τὴν ἐμφάνισιν, ἀκάθαρτον ἐνθ'
ἀν.: Ἐκεῖνα δὲ παιδιὰ τῆς τὰ 'χει καλὰ-καλὰ παρατημένα
κ' εἶναι σὰ Ἰουρουνκάκια (καλὰ-καλὰ = ἐντελῶς) Νάξ. (Ἀ-
πύρανθ.)

γιουρούκης ὁ, Δαρδαν. (Λάμψακ.) Ἡπ. Θράκ. (Μάδυτ.)
Κῶς γιουρούκ'ς Θράκ. (Μάδυτ. κ.ά.) Λέσβ. Λυκ. (Λιβύσσ.)
Μακεδ. (Θεσσαλον.) Μ. Ἀσία (Κυδων.) Προπ. (Πάνορμ.)
Σάμ. (Μαρθόκ. κ.ά.) γιουρούτ'ς Μ. Ἀσία (Κυδων.) γιου-
ρούκης Κῶς (Καρδάμ. κ.ά.) γιουρούκης Σύμ. γιουρούκος Ἄνδρ.
'Ιουρούκος Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Πληθ. γιουρούκηδες Σύμ. Ἰουρού-
κηδοὶ Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Θηλ. γιουρούκα Θράκ. (Ἐπιβάτ.)
Κῶς Ἰουρούκα Νάξ. (Ἀπύρανθ.) γιουρούκι τό, Ἡράκλ.
Καππ. (Ἀραβάν.) Πελοπν. (Βλαχοκερ. Γαργαλ. Οἶν. Φιγάλ.)
γιουρούκ' Προπ. (Μηχαν.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *y ü r ü k* = ὁ ταχύς, ὁ νομάς.

1) Τοῦρκος νομάς, ὁρεσίβιος τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς Μικρᾶς
'Ασίας Δαρδαν. (Λάμψακ.) Ἡπ. Θράκ. (Μάδυτ. κ.ά.) Καππ.
(Ἀραβάν.) Λυκ. (Λιβύσσ.) Σάμ. κ.ά. 2) Μεταφ., ἄνθρωπος ἀ-
γροῖκος, ἄξεστος, ἀπειθάρχητος Ἄνδρ. Θράκ. (Ἐπιβάτ. κ.ά.)
Μ. Ἀσία (Κυδων.) Κῶς (Καρδάμ. κ.ά.) Λέσβ. Μακεδ. (Θεσ-
σαλον.) Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Πελοπν. (Βλαχοκερ. Γαργαλ. Οἶν.
Φιγάλ.) Προπ. (Πάνορμ.) Σάμ. (Μαρθόκ.) Σύμ. Χίος
(Βροντ.): *Μιλᾶς καὶ σύ, βρε γιουρούκη!* Κῶς *Ξέρ' ἢ γιου-
ρούτ'ς νὰ φάῃ χαβιάρ!* Κυδων. *Ἐφτοῦνοι οἱ Μαυρογιαν-
ναῖοι ζιοῦνε μακριὰ ἀπὸ τὸν κόσμον. Οὔτε νὰ μιλήσουν ξέρουν,*
οὔτε νὰ φερθοῦνε καταλαβαίνουν. Μπίτι γιουρούκια, ἀδερφέ
μου Βλαχοκερ. Ζοῦνε μακριὰ πὸ τὸ θεὸ φτοῦνα τὰ γιουρού-
κια Γαργαλ. Νὰ τὸ γιουρούκι Οἶν. Ποῦ τὸν ἠῶρες, μωρή,
ἔουτον δὸγ-γιουρούκη-κ' ἐπῆρες τον δοῦ παιδακιοῦ (τῆς
τὸν ἔδωσες ὡς γαμβρὸν τῆς νεκρᾶς) Σύμ. β) Ἄνθρωπος ἀκα-
τάστατος, ἀκάθαρτος, ἀνοικοκρύετος Κῶς (Καρδάμ. κ.ά.)
Νάξ. (Ἀπύρανθ.): Εἶναι βρώμικοι, Ἰουρούκηδοι οἱ καμένοι
κ' εὐτοὶ Ἀπύρανθ. Εἶναι Ἰουρούκα, ἀχτένιστη, βρώμικη
αὐτόθι. Ἀχτένιστη, γιουρούκα-γυρίζει Κῶς. 3) Ὑπερβο-
λικὰ μαῦρος Ἡράκλ.: Εἶναι γιουρούκι μέσ' 'ς τὸν ἥλιον.

Ἡ λ. καὶ ὡς ἐπὶ τὸν τύπ. *Γιουρούκης* Ἀθῆν.
Θεσσ. (Λάρ. Τίρναβ.) Μακεδ. (Βέρ. Ἐδεσσ. Θεσσαλον. Κα-
βάλλ. Καστορ. Φλόρ.) Μυτιλήν. Πελοπν. (Σκάλα Λακων.)
Γιουρούκος Ἀθῆν. Μακεδ. (Θεσσαλον.) Πελοπν. (Κρέστεν.
Ξυλόκ. Πάτρ. Πύργ. Τρίπ.) Στερελλ. (Ἀταλ.) *Γιουρούκης*
Μῆλ. ὡς παρωνύμ., ὑπὸ τοὺς τύπ. *Γιουρούκης* Κρήτ. (Ἀπο-
κόρ.) Μῆλ. *Γιουρούκας* Εὐβ. (Κάρυστ.) *Γιουρουνιά* (ἢ)
Κρήτ. (Κίσ.) *Γιουρούκι* (τὸ) Θήρ. (Οἶα) καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ
τοὺς τύπ. *Γιουρούκας* καὶ *Γιούρουκας* Πάρ. *Γιουρούκ'* (τὸ)
Μακεδ. (Πελεκᾶν.)

γιουρούκιος ἐπίθ. Θράκ. (Μέτρ. Τσακίλ. κ.ά.) Κί-
μωλ. Μῆλ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γιουρουντὰ καὶ ἰουρούκ'ς.

1) Ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τοὺς γιουρουντὰ καὶ
δεσ. Θράκ. (Μέτρ. Τσακίλ.): *Ἐρκ' δαι οἱ λαναράδες καὶ*
φέρν'νε λανάρια γιουρούκια Μέτρ. 2) Οὐδ. ὡς οὐσ. γιου-
ρούκια = εἶδος σταφυλῶν πρῶμων μαύρου χρώματος συν-
ήθως ἀλλὰ καὶ λευκοῦ καὶ ροδίνου Κίμωλ. Μῆλ.

γιουρουντάρισμα τό, ἐνιχ. γιουρντάρισμα Εὐβ.
(Κάρυστ.) Τῆν.

Ἐκ τοῦ ρ. γιουρουντάρω, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ τύπ.
γιουρουντάρου.

Ἡ καταδιώξις, ἡ ἔφοδος, ἡ ἐξόρμησις ἐνθ' ἀν. Συών.
γιουρουντάρισμα, γιουρουντάρισμα.

γιουρουντάρω Ἰων. (Μπουρνόβ.) γιουρντάρω Εὐβ.
(Κάρυστ.) γιουρντάρω Μῆλ. γιουρντάρου Τῆν. (Τριαντ. κ.ά.)
γιουρουντέρω Εὐβ. (Κουρ.) γιουρντέρω Εὐβ. (Ἀγία Ἄνν.
Ὀρ.) γιουρντέρω Κρήτ. (Σητ.) γιουρντάρω Κρήτ. (Σφακ.)
βουντέρω Εὐβ. (Κουρ.)

Ἐκ τοῦ τύπ. γιουρουντάρω τοῦ ρ. γιουρουντάρω
κατὰ τὰ λοιπὰ εἰς -άρω, -έρω, -έρνω.

Γιουρουντίζω 1, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἀν.: *Γιουρουν-*
ταρε πάνω του καὶ ἐν ἡμπορούσαμε νὰ τόνε ξεκολ-
λήσωμε Εὐβ. (Κουρ.) *Γιουρουνταρε καὶ τὸν ἠρξίνησε 'ς τὰ*
σφάλιαρα (= ραπίσματα) Ἰων. (Μπουρνόβ.) *Γιουρντέρει*
μέσ' 'ς τὰ οὐλα Εὐβ. (Ὀρ.) *Ἐγιούρ'δανε καὶ μοῦ τὰ*
πῆρε οὐλα Κρήτ. (Σητ.) *Ἀμέτε νὰ μοῦ φέρετε τὴ γοπελιά,*
γιατὶ θὰ παίξω ἓνα βίτσισμα καὶ θὰ γιουρντάρω μέσα 'ς τὸ
σπίτι νὰ τὴν ἀρπάξω νὰ τὴ σηκώσω 'ς τὴ ράχη μου Κρήτ.
(Σφακ.) Καὶ μετβ., διώκω, συλλαμβάνω κάποιον διὰ νὰ τὸν
δεῖρω Εὐβ. (Κουρ.) Τῆν. (Τριαντ.): *Τοῦ ροῦ σ', θὰ σ' γιου-*
ρντάρω! Τριαντ. *Τόνε γιουρουντάρανε τρεῖς ἀθ-θρῶποι, λ-λέ-*
πεις, εἶντα νὰ σοῦ κάμη! Κουρ.

γιουρουντίζω Χίος (Ἐγρηγόρ.) — Γ. Ψυχάρ., Τὰ δυὸ
ἀδέρφ., 418 καὶ Στὸν Ἰσκιό, 217 *γιουρουντίζω* Θήρ. Θράκ.
(Τσακίλ.) Ἰμβρ. Κρήτ. (Ἀγίος Βασίλ. κ.ά.) Κύθν. Νάξ.
(Γαλανᾶδ. Σαγκρ.) *γιουρουντίζου* Λέσβ. Μ. Ἀσία (Κυδων.)
γιουρουντίζω Σίφν. *γιουρουντίζου* Λέσβ. Ἰουρουντίζω Νάξ.
(Ἀπύρανθ.) *γιουρντίζω* Κρήτ. Ἰουρντίζου Μακεδ. (Γιδ.) *γι-*
ουρντῶ Κρήτ. (Ραμν. κ.ά.) Μακεδ. (Γαλάτιστ. Σταν.) Ἰουρν-
τῶ Μακεδ. (Σιάτ.) *γιουρντίζω* Βιθυν. (Κατιρλ.) *γιουρντίζω*
Θήρ. Κρήτ. (Σητ.) Πελοπν. (Ξηροκ.) *γιουρντίζου* Λῆμν.
(Πλάκ. κ.ά.) Μακεδ. (Χαλκιδ.) Σαμοθρ. *γιουρντίζω* Βιθυν.
(Κατιρλ.) *γιουρουντίν-νου* Λυκ. (Λιβύσσ.) *γιουρουντῶ* Θεσσ.
(Μελιβ.) Κύπρ. Μακεδ. (Ἀρν. Καστορ. κ.ά.) *γιουρουντῶ*
Θράκ. (Ἑλληνοχώρ.) Κρήτ. (Ζερβιαν. Μαλάκ. Μόδ. Μου-
στάκ. Περιβ. Ραμν. Ρέθυμν. Χαν. κ.ά.) Μακεδ. (Χαλκιδ.)
γιουρντῶ Θεσσ. (Τσαγκαρ.) Κρήτ. (Μουστάκ.) Σέριφ. *γιου-*
ουρντῶ Σαμοθρ. *γιουρουντῶ* Εὐβ. (Κουρ.) *γιουρντῶ* Θεσσ.
(Τρίκερ.) Πελοπν. (Ἀνδρίτσ. Ἀχαΐα Μεγαλόπ. κ.ά.) *γιουρ-*
ντῶ Εὐβ. (Αἰδηψ.) *γιουρντῶ* Εὐβ. (Αἰδηψ. Γαλτσ. Με-
τόχ. κ.ά.) Θεσσ. (Πήλ. Πορταρ. Τρίκερ. κ.ά.) Πελοπν. (Βε-
ρεστ. Καλάβρυτ.) Στερελλ. (Παρνασσ.) *γιουρντῶ* Ἀλόνν.
Πελοπν. (Κάμπος Λακων.) *γιουρντῶ* Εὐβ. (Γαλτσ.) *γιουρ-*
ντῶ Πελοπν. (Βλαχοκερ. Λακεδ.) *γιουρντῶ* Εὐβ. (Ἀγία
Ἄνν. Ἀκρ. Μετόχ. Στρόπον.) Θεσσ. Λέσβ. Λῆμν. Πελοπν.
(Καλάβρυτ. Σουδεν. κ.ά.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀκαρναν. Ἀ-

χυρ. Κολάκ. Ναύπακτ. Ξηρόμ. Σπάρτ. Τριχων. Φθιώτ. κ.ά.) — Ν. Έστ. 24 (1938), 138 γιουρ'τῶ Λήμν. Μακεδ. (Παρ-
θεν.) γιρ'τῶ Στερελλ. (Σπάρτ.)

Έκ τοῦ Τουρκ. *y ũ r ũ t m e k* = βαδίζω, προχωρῶ, ὀρ-
μῶ.

Όρμῶ, ἐφορμῶ κατὰ τινος ἔνθ' ἄν.: 'Εγιορνούδισε ἀπάνω
τον γιὰ νὰ τότε σφάξῃ Νάξ. (Σαγκρ.) Γιουρ'δίσαν οἱ σκυλλί
ἀπάρι μ' νὰ μὴ φᾶν Σαμοθρ. Γιουρνούδ'σανε τὰ σκυλλιά
ἀπάρ' μας Θράκ. (Τσακίλ.) 'Εγιορ'δίσανε ὅλοι κι ἀπὸν
ἀρπάξῃ ἤρπαξε Κρήτ. (Σητ.) 'Εγιορ'ντισε ἀπάνω του σὰ
θεριὸ Εὔβ. (Αἰδηψ.) Θὰ 'ιουρουνδίσῃ καμμιὰ ὥρα νὰ σὲ
πιάσ' ἂ' τὰ μαλλιά Νάξ. (Ἀπόρωνθ.) Γιούρ'τ'ξι τοῦ σ'ἄλλι
κι τὸν δάγκουσ' Εὔβ. (Ἀκρ.) 'Εγιορ'τῆξε καὶ τὸν πιάνει
ἀπὸ τὸ λαιμὸ νὰ τὸν πινίξῃ Πελοπν. (Σουδεν.) "Αμα εἶδανε
κ' ἤνοιξε ἡ πόρτα, ἡγιορουνδίσανε μέσα Θήρ. Πᾶμε τσ'
ἐμεῖς νὰ γιουρ'δίσουμε νὰ 'βουμε μέσα αὐτόθ. Θύμουσι,
χτυπᾷ μιὰ κάτου τοῦ δαχτ'λίδ' τσι γιουρνούτ'σι νὰ παγαίν'
Λέσβ. Γιούρ'τῆξα καὶ πῆρα σταφύλια Στερελλ. (Αἰτωλ.) 'Ε-
γιορ'ντῆξα 'ς τὸν κατήφορο Πελοπν. (Καλάβρυτ.) Τότις τοῦ
τρατ' γιούρ'ντῆξε κατ' ἀπάνον τ' Θεσσ. (Πορταρ.) Γιουρ'ντῆ-
ξαν τὰ σ'ἄλλια πάνον νὰ τὸν φᾶνε, νὰ τὸν πινίξουνε Θεσσ.
(Τρίκερ.) Γιουρ'ντάει τοῦ Μαριὸ κι 'ν ἄρπαξι 'ν πάπια κ'
ἔφ'γι αὐτόθ. Γιουρ'ντάει τοῦ φίδ' νὰ τὸν φάῃ (ἐκ παραμυθ.)
αὐτόθ. Γιουρ'τάει μὴ τὰ μοῦτρα οὐ Ν'κόλας 'ς τὴ δουλειὰ
Στερελλ. (Ἀχυρ.) Γιούρ'τα πάν' τ' αὐτόθ. Γιουρουνδήξετε
οὔλοι κι οὔλοι μαζί νὰ θερίσουμε γερά-γερά (= γρήγορα-
γρήγορα) Κρήτ. (Μαλάκ.) Οὐλο τὸ χωριὸ ἐγιορουνδήξε
κ' ἔσβησε τὴ φωτιά αὐτόθ. Γιατὶ γιὰ νὰ 'ῃ εὐτὸς τοσηνὰ
μάνητα, θὰ νὰ 'χε προησμένο τὸ σκῶτι δον, γιὰ νὰ τσῆ γιου-
ρουνδήξῃ καὶ νὰ τσῆ φάῃ τὴ μύτη Κρήτ. (Χαν.) 'Η γι-ἀρ-
κούδα γιουρουντῆσι νὰ φύγῃ Μακεδ. "Ηρθαν αἱτοὶ κι
γιουρ'τῆξαν 'ν τὸν φᾶν (ἐκ παραμυθ.) Εὔβ. (Ἀγία Ἀνν.)
"Εχον νιὰ παλιόιδα π' γιουρ'τάει γιὰ ζ'μὲς Στερελλ. (Τρι-
χων.) Γιούρ'τ'σαμι κι τοῦ τιλειούσαμι τοῦ χουράφ' αὐτόθ.
Τὰ πρόβατα γιουρ'τᾶν νὰ μᾶς'νι ἀπουδῶ ἀπουκεί ὅ,τιδὴ-
πουτι Στερελλ. (Φθιώτ.) Δὲ γιουρ'δάει θαπέρα νὰ κάμῃ
καμμιὰ δουλειά, ἀλλὰ περ'μένει ἀπὸ 'μένα Πελοπν. (Βερεστ.)
'Ο Γιαννάκης γιούρ'τῆσε νὰ τοὺς χωρίσῃ, ἀλλὰ παρατά-
τησε κ' ἔπεσε χάμου Πελοπν. (Βλαχοκερ.) "Εκαμε νὰ τῶ-
νε γιουρουνδήξῃ, γιατί τσι θάρρεψε γιὰ δουσουμάνηδες (=
ἐχθροὺς) Κρήτ. (Περιβ.) || Παροιμ.

Σ'ἄλλι πὸν δὲ γιουρ'ντάει ἄφινέ του ν' ἄλυστῇ
(ἐπὶ τῶν ἀκινδύνως ἀπειλούντων) Στερελλ. (Παρνασσ.) "Ἄσμ.

Οἱ Τοῦρκοι ἀποφασίσανε νὰ κάμουνε γιουρούσι
κι ἀνάμεσα 'ς τσι χριστιανούς πᾶνε καὶ γιουρουνδοῦσι
Κρήτ.

Τότες γιουρ'ντῆξ' ἡ Τουρκιά, τὴ γεφαλὴ του ἐκόψα,
γιὰ νὰ τὴ βᾶνε τοῦ πασᾶ νὰ τῆνε δώση γρόσα
αὐτόθ.

Τ' Ἀρδαχθιανό, τὸ Μυρθιανό, τὸ Σελλιανό περὶ του
νὰ γιουρουνδήσῃ τζῆ Τουρκιάς νὰ τὴ γουτσομουρίσῃ
(ἐνν. τὰ ἀνταρτικὰ σώματα περὶ του = προπαντός) Κρήτ.
(Ἅγιος Βασίλ.) Συνών. εἰς λ. γ ι ο υ ρ γ ι ἄ ρ ω. β) Ἄμτβ.,
ἐκκινῶ πολλαχ.: Γιούρ'τ'σιν νὰ πᾶν' 'ς τοῦ χουράφ' Λήμν.
Γιὰ ποῦ γιουρνούδ'σις; Μ. Ἀσία (Κυδων.) || Ἄσμ.

Διφτέρτα μέρα γιούρ'δῃσι νὰ πᾶ' νὰ προουτουσιέρῃ.

'Η στράτα ρόδα γέμισι καὶ τὰ χουράφια σπόρου
Λήμν.

Γιὰ δὲς 'τα πῶς γιουρ'δίσαν τὰ τέσσιρα 'να βόι,
σὰ λιμουνιά, σὰ γυδουνιά μέσα σὶ περιβόλι
Λήμν. (Πλάκ.)

γιουρουντίσμα τό, ἐνιχ. γιούρ'δισμα Κρήτ. (Σητ.)
γιούρ'τουμα Στερελλ. (Ἀχυρ.)

Έκ τοῦ ρ. γ ι ο υ ρ ο υ ν τ ῖ ζ ω, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ τύπ.
γ ι ο υ ρ ' d ῖ ζ ω καὶ γ ι ο υ ρ ' τ ἄ ο υ.

Ἐφόρμησις, ἐπίθεσις ἔνθ' ἄν.: Μὲ τὸ γιούρ'δισμα πὸν
κάμανε, τ' ἀρπάξαν ὅλα μονομιᾶς. Κρητ. (Σητ.) Συνών. εἰς
λ. γ ι ο υ ρ γ ι α. β) Κοινὴ προσπάθεια πολλῶν ἀτόμων πρὸς
ἀποπεράτωσιν ἐργασίας Στερελλ. (Ἀχυρ.): "Ενα γιούρ'του-
μα, πιδιά, κι τοῦ πῆραμι τοῦ σ'τάρ' (τοῦ πῆραμι = τὸ θερί-
σαμε). "Ενα γιούρ'τουμ' ἀκόμα κι τὸν ἔμασαμι τὸν γαπνὸ
αὐτόθ. Συνών. βλ. εἰς λ. γ ι ο υ ρ γ ι α 1β.

γιουρούσι τό, κοιν. καὶ Τσακων. γιουρούσ' βόρ. ἰδιώμ.
γιουρούσιν Κύπρ. γιουρούχι Α. Κρήτ. γιρούσι "Ηπ. (Ραδο-
βύζ.) Κρήτ. (Μεραμβ. κ.ά.) Σύμ. κ.ά. γιρούσι "Ηπ. (Κόνιτσ.
Τζουμέρκ.) γιρούσ' Θεσσ. (Ἀνὰτ.) Μακεδ. (Βόιον) γε-
ρούσι "Ηπ. Μακεδ. (Δεσκάτ."Ολυμπ.) Μεγίστ. — Μακρυγ.,
'Απομν., Β 28, 55 Δ. Λουκοπ., Γεωργ. Ρούμελ., 180 γε-
ρούσιν Μεγίστ. γερούσ' Στερελλ. (Αἰτωλ.) 'ιουρούσι Μακεδ.
(Δρυμ.) γερούσ' Μακεδ. (Δεσκάτ.)

Έκ τοῦ Τουρκ. *y ũ r ũ y ũ s* = βάδις, ἔφοδος.

1) Ἐφοδος, ἐξόρμησις κοιν. καὶ Τσακων.: Φρ. Κάνω γιου-
ρούσι (κάμνω ἔφοδον, ἐφορμῶ) κοιν. Ἐκάναμε ἓνα γιουρούσι
καὶ τοὺς σκορπίσαμε τοὺς Τοῦρκους κοιν. Ἐκαμαν γιου-
ρούσι καὶ τ' ἄρπαξαν τὰ ψάρια, δὲν προυνάναμε νὰ πάρουμε
Μακεδ. (Καστορ.) Νὰ κάνουμε ἓνα γιουρούσ' νὰ δὸν θιρί-
σουμι κι αὐτὸ πολλαχ. βόρ. ἰδιώμ. Σφάξαν πολλοὶ οἱ Τοῦρ-
κοι 'ς τὰ τελευταῖα γιουρούσια Ἰων. (Σμύρν.) Ἐκαμε ἓνα
γιουρούσι νὰ βῇ 'ς τὸ σπῖτι Πελοπν. (Μάν.) Γιουρούσι κά-
μανε καὶ τσῆ τὰ πῆρανε ὅλα Κρητ. (Σητ.) Μ' ἓνα γιουρούσι
πὸν κάμαμε 'ς τοὺς Ἰταλοὺς τοὺς κάμαμε σκορπιδόχορτο
Εὔβ. (Κουρ.) Ἰσ-σα, παιδιά, 'ὰ κάμουμε ἓνα γιουρούσι
οὔλ-λοι μαζί τσαι 'ὰ νιτάρουμε τὸ θέρον-νωρίς ('ὰ νιτάρουμε=
θὰ τελειώσουμε) αὐτόθ. Κάνανε τὰ παλιόπαιδα γιουρούσι 'ς
τὰ σταφύλια καὶ δὲν ἀφήκανε οὔτε τσαμπὶ Πελοπν. (Δάρα
'Αρκαδ.) Μὴν ἀπλώνῃς τὸ γέννημα 'ς τὴν αὐλή, θὰ κάνουμε
γιουρούσι οἱ κόττες καὶ δὲ θ' ἀφήκουνε σπυρὶ αὐτόθ. ||
Ἄσμ.

Εἶδα ἓνα φίδι μὲ φτερά, φίδι μὲ δυὸ κεφάλια
κι αὐτὸ γιουρούσι-ν-ἔκαμε, γιουρούσι νὰ μὲ φάῃ
"Ηπ. (Κόνιτσ.)

Πρῶτο γιουρούσι πῶκαμε, 'ς τὸν πόλεμο πὸν πῆγε,
μιὰ κανονιά τοῦ δώσανε οἱ Τοῦρκοι μέσ' 'ς τὰ στῆθ
Πελοπν. (Μάναρ.)

Σ' τὴ Γάδανο ξεπέζεψε κ' ἔκαμε καὶ γιουρούσι,
κ' εἰς τὸ τζαμὶ κλειστήκανε μικροί, μεγάλοι Τοῦρκοι
Κρήτ.

Τραυαίει ὁ Γιώργης τὸ σπαθὶ κι ὁ Γιάννης τὸ τουφέκι
κ' εὐτὺς γιουρούσι κάνανε 'ς τὴ μέση μέσ' 'ς τ' ἀσκέρι
Μ. Λελέκ., Ἐπιδόρπ., 23 Συνών. εἰς λ. γ ι ο υ ρ γ ι α 1.

2) Ὀμαδικὴ προσπάθεια πρὸς ἐπιτέλεσιν ἐργασίας "Ηπ. (Κου-
κούλ.) Πελοπν. (Γαργαλ. κ.ά.) Στερελλ. (Ἀχυρ. Φθιώτ.):
"Αιντε, ρὲ παιδιά, νὰ κάνουμε ἓνα γιουρούσι νὰ κιώσουμε
τὴ δουλειὰ (νὰ κιώσουμε=νὰ τελειώσουμε) Γαργαλ. "Αἰδτι,
πιδιά, ἓνα γιουρούσ' ἀκόμα κι σκόλασαν τὰ ξύλα Κουκούλ.
"Αἰτι ματακάθ'τι ἓνα γιουρούσ' νὰ βγάλουμε τοῦ τουμπρού-
ζ' 'ς τὸν κατηφουράκον (τουμπρούζ'=χονδρὸν τμήμα ξύλου)
Φθιώτ. Συνών. βλ. εἰς λ. γ ι ο υ ρ γ ι α 1β. β) Ἐκκίνησις
πρὸς ἐργασίαν κ.τ.τ. Δ. Λουκόπ., Γεωργ. Ρούμελ., 180:
Μὲ τὴν πρώτη, δεύτερη, τρίτη τὸ πολὺ βροχή, κάνει τὸ
γερούσι ὁ γεωργός, βάζει δηλαδὴ τὴ δουλειὰ του 'μπρός.

